

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

§§ 1—3 (se Tillæg C. Sp. 455)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Afvigelser i 1922 fra Bestemmelserne i Lov om Hærens Ordning af 30. September 1909 om Genindkaldelse af værnepligtige og Afholdelse af Øvelser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6393).

Sagen sattes til Forhandling.

I. A. Hansen: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det høje Ting at vedtage dette Lovforslag ud fra den samme Begrundelse, hvormed Tinget i Fjor vedtog et lignende Lovforslag.

L. Rasmussen: Ogsaa jeg kan anbefale Gennemførelsen af det Lovforslag, der her foreligger. Men jeg vil gerne benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Forsvarsminister, om det fremdeles er hans Hensigt at faa de Forslag, der om nogen Tid kan ventes fra Militærkommissionen, gennemført i indeværende Rigsdagssamling. Fremsættelsen af dette Lovforslag kan jo i alt Fald tyde paa, at det ikke er en afgjort og fast Beslutning, at det skal ske, og jeg tror ogsaa, der er Grund til at overveje, om der er Anledning til i den Grad at forcere Gennemførelsen af Militærkommissionens Forslag, som Tilfældet vilde blive, hvis den Rigsdag, der nu er inde, skulde blive inde, indtil Forslagene var gennemført.

Militærkommissionen fik to Opgaver. Den ene var den at undersøge, hvilke mili-

tære Foranstaltninger der var foretaget under Verdenskrigen, og den anden at stille Forslag til en Nyordning af vort Forsvarsvæsen. Man benyttede de tre første Aar til at undersøge, hvad der var sket. Derefter kom Venstre og det konservative Folkeparti i Januar Maaned i Aar med Forslag til en ny Hærordning. Der arbejdes i Militærkommissionen saaledes, at der holdes Møder hver eneste Dag, og jeg kan indse, at hvis Betænkningen skal afgives inden alt for lang Tid, vil det, som vel dog maa siges at være Hovedopgaven, nemlig at stille Forslag om en fremtidig ny Militærordning, blive Hastværksarbejde. Skulde man saa umiddelbart efter, at Kommissionens Betænkning er kommet til at foreligge, gennemføre en ny Militærordning i Løbet af nogle faa Maaneder gennem et Forlig mellem Venstre og det konservative Folkeparti, hvortil Forberedelserne er i fuld Gang, vilde det forekomme mig at være en aldeles uforvarsvarlig Maade at gennemføre en saa vigtig og omfattende Sag paa.

Jeg ved, at det bliver gjort gældende, at det er nødvendigt at faa gennemført Beparelser, og det er jo ikke længere nogen Hemmelighed, at det Forslag, Venstre stiller, medfører Beparelser, der, naar vi ser rigtigt paa Tallene, maaske vil blive en 14—15 Mill. Kr., muligt mere —, jeg vil ikke rejse en Diskussion herom, det er ikke dette, der for mig er det afgørende. Jeg vil nu gerne spørge, om der ikke var en Mulighed for at træffe en saadan Ordning, at den højtærede Forsvarsminister stillede Militærkommissionen den Opgave at komme med et Forslag til Beskæring af Finansbudgettet for Finansaaret 1922—23 med 14—15—16 Mill. Kr. — helst mere, bevares vel, jeg vil gerne have, at Beparelserne bliver større, jeg ser gerne, at Militærudgifterne bliver f. Eks. halveret, det er en Ting for sig —, for at man derefter kunde faa Tid, til at overveje og undersøge Forslaget til en Nyordning.

Jeg synes der er god Grund til at stille et saadant Krav. Hvis den højtærede Minister kunde møde her i Tinget og sige: Bag den Militærordning, som vi foreslaar — eventuelt sammen med det konservative Folkeparti —, staar der en dyb, stærk Folkevillie, og derfor gennemfører vi den uden i Forvejen at lade den drøfte paa Møder for at faa konstateret, om der virkelig staar en